

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 5To/159/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218010110  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6218010110.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Adriány Považanovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.02.2019, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného E. M. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 10T/35/2017 (správne 10T/35/2018) zo dňa 05.09.2018, takto

### **r o z h o d o l :**

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/35/2018 zo dňa 05.09.2018 vo výroku o treste spoločne s uloženou povinnosťou a obmedzením.

Krajský súd rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného E. M., nar. XX.XX.XXXX podľa § 360 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s M. F., nar. XX.XX.XXXX v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá povinnosť nepribližovať sa ku M. F. na vzdialenosť kratšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia,

oboje s výnimkou doby, kedy je oprávnený stretávať sa so svojim synom maloletým U. M..

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

### **o d ô v o d n e n i e :**

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný E. M. uznaný vinným pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa od decembra 2016 do júla 2017 v presne nezistenom čase a nezistený počet krát opakovane vo X. M. v mieste trvalého bydliska a inde opakovane pri stretnutí s bývalou družkou M. F., s ktorou má spoločného syna maloletého M.K., jej povedal, že zabije ju aj syna U., taktiež v presne nezistenom čase dňa 18.07.2017 na parkovisku pred predajňou LIDL vo Veľkom Krtíši , kedy M. F. a jej syn maloletý M.K. sedeli v osobnom motorovom vozidle, k nim pristúpil E. M., na čo M. F. zamkla seba a aj maloletého syna M.K. v aute, pričom jej E. M. povedal, že „Ty suka, feťáčka, daj mi syna, lebo Ťa

zabijem“, a potom odišiel, a z takýchto hrozieb obžalovaného mala M. F. strach, bála sa o seba a aj o maloletého syna M.K., pričom k zraneniam M. F. nedošlo.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 1, 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr.zák. mu bol výkon trestu podmienične odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr.zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej M. F. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nekontaktovať poškodenú telefonicky ani elektronicky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor aj obžalovaný.

Okresný prokurátor v písomne zdôvodnenom odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru sa okresný súd v dostatočnej miere nevysporiadal so všetkými skutočnosťami potrebnými pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie veci.

Podľa odvolateľa okresný súd nesprávne vyhodnotil dôkazy. Obžalovaného zo spáchania trestného činu vydierania usvedčuje poškodená a v podstate aj matka poškodenej a nepriamo svedok M.. Poškodená v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný jej uvádzal, aby sa k nemu vrátila, lebo ju zabije a tiež syna a seba. Hovoril jej tiež, aby mu dala syna, lebo ju zabije. To, že poškodená na hlavnom pojednávaní nevyповedala, neznamená, že zmenila svoju výpoveď. Skutočnosť, že poškodená mala z obžalovaného strach, potvrdila jej matka i svedok M..

Okresný súd sa jednostranne priklonil na stranu obžalovaného, pričom neuveril výpovedi poškodenej, že obžalovaný ju vydieral, ale aj na druhej strane jej súd uveril, že sa jej musel vyhrážať. Odvolateľ má za to, že zistený skutkový stav dáva dostatočný predpoklad k rozhodnutiu o vine obžalovaného v zmysle právnej kvalifikácie uvedenej v obžalobe. Čo sa týka osoby u obžalovaného, ten je podľa odvolateľa agresívny a jeho agresivitu vykresľuje aj výpis z evidencie priestupkov. Vo vzťahu k uloženiu povinnosti obžalovanému spočívajúce v zákaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nekontaktovať poškodenú telefonicky ani elektronicky, obžalovaný tieto povinnosti v budúcnosti nebude môcť dodržiavať, keďže poškodená a obžalovaný majú spoločného syna, s ktorým je obžalovaný oprávnený sa stretávať. Podľa tohto odvolateľa okresný súd mal obžalovanému uložiť trest na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby so zaradením do výkonu trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v odvolaní uviedol, že sa necíti byť vinným zo žalovanej trestnej činnosti, aj podľa neho súd nesprávne vyhodnotil dôkazy a uznal ho vinným. Jeho konanie nenapĺňa skutkovú podstatu žalovaného trestného činu. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho spod obžaloby oslobodiť.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, voči ktorým odvolatelia podali odvolanie, a tiež konanie ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné, i keď z iných dôvodov, ako uvádzal obžalovaný.

Obžalovaný na svoju obhajobu uvádzal, že v minulosti, keď sa spoznal s poškodenou, občas požívali mäkké drogy, pričom poškodená požívala aj drogy tvrdé. Keď poškodená otehotnela, naliehal na ňu, aby drogy prestala brať. Začali bývať u jeho matky. Ich spolužitie bolo konfliktné, napokon odišla poškodená k svojim rodičom. Keď sa narodil ich spoločný syn, vzájomná nevraživosť sa ešte prehĺbila. Keďže predpokladal, že poškodená berie drogy, chcel získať syna a súčasne podával upozornenia na úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Nepoprel, že sa s poškodenou hádali a vulgárne si nadávali. So synom sa stretával na základe súdneho rozhodnutia.

Jej výpoveď na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a nevy povedala. Bola preto prečítaná z prípravného konania. Tam uvádzala, že počas súžitia, to bol práve obžalovaný, ktorý obstarával drogy. Po zistení, že je tehotná s ich užívaním prestala. Podľa nej obžalovaný drogy užíval naďalej, po ich požití sa stával agresívnym, nadával jej a niekedy jej dal aj facku. Odsťahovala sa preto k svojim rodičom. Po narodení syna obžalovaný mal súdom určené, kedy sa s ním môže stretávať. Poškodená mala z obžalovaného čoraz väčší strach a bála sa, že jej syna unesie. Obžalovaný sa jej vyhrážal zabitím. Keď sa náhodne stretli pri obchodnom dome LIDL, ona sa zamkla v aute. Vtedy jej obžalovaný vykrikoval, aby mu ukázala syna, inak ju zabije. Obávala sa o svoj život i o život svojho syna. Podľa nej obžalovaný bojoval o syna súdnou cestou len preto, aby jej ublížil. Niekedy v decembri 2016 na ňu obžalovaný naliehal, aby sa vrátila, inak zabije ju i syna. Podľa nej obžalovaný v záchvate agresivity je schopný ublížiť jej i synovi.

Matka poškodenej uvádzala, že v minulosti dcéra užívala drogy, v súčasnosti ich neužíva. Obžalovaný je výbušný typ a od dcéry vedela, že po tom, čo sa stretával so synom, jej nadával. Sama počula, keď obžalovaný sa poškodenej vyhrážal, že ju zahluší, alebo zabije a tiež jej syna. Videla prejavy agresivity zo strany obžalovaného aj pred jej bytom, keď búchal dverami. Vyhrážal sa jej i poškodenej, že uvidia na súde.

P. M., otčím poškodenej potvrdil, že poškodená ho privolala telefonicky s tým, že obžalovaný vyvádza pred obchodným domom LIDL. Keď vyšiel von, obžalovaného videl na parkovisku, nepočul, že by nadával poškodenej, len z podania poškodenej vie, že keď sa zamkla v aute, obžalovaný búchal po aute a chcel, aby mu ukázala syna, čo ona odmietla.

Matka obžalovaného R. M. súžitie obžalovaného a poškodenej spočiatku hodnotila ako dobré. Neskôr sa ich vzťahy zhoršili, lebo mali rozdielny názor na drogy. Poškodená tiež upierala obžalovanému právo stretávať sa so synom.

Svedkyňa M., súčasná partnerka obžalovaného uvádzala, že s obžalovaným žijú v spoločnej domácnosti od mája 2017. Nestalo sa, aby voči nej bol agresívny. Podľa nej poškodená robila obžalovanému problémy, keď sa chcel stretnúť so synom. Obžalovaný bol potom rozčúlený, poškodenej napísal v návale zlosti hanlivé sms. Ak poškodenej povedal, že ju zabije, bolo to tiež preto, lebo bol rozčúlený, keď nemohol vidieť syna.

Zo sms správ adresovaných obžalovaným poškodenej vyplývajú vulgárne urážky. Podľa týchto správ podozrieval poškodenú, že užíva drogy, ktoré si zakupuje z výživného.

Zo znaleckého posudku znalca psychiatra vyplýva, že u obžalovaného nezistil prejavy duševnej choroby, ani prejavy psychickej alternácie. Znalec nezistil tiež u obžalovaného prejavy agresivity ani žiadnu závislosť na drogách a nenavrhol preto ani ochranné liečenie.

Ani u poškodenej sa laboratórne nezistili v auguste 2017 žiadne drogy. Možno uzavrieť, že vzťahy medzi obžalovaným a poškodenu neboli dobré, vzájomne sa obviňovali z užívania drog a ich vzájomná nevráživosť sa prehĺbila potom, čo sa im narodil syn a obžalovaný podával na poškodenú rôzne podnety na úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, podával návrhy aj na súd, aby mu bol syn zverený do starostlivosti. Poškodenej zasielal vulgárne sms s náznakmi vyhrážania, najmä keď si dohadoval stretnutie so synom. Poškodená bola vystresovaná, pripisovala obžalovanému, že chce uniesť syna. Vyhrážky zabitím zo strany obžalovaného boli potvrdené aj matkou poškodenej. Nebolo preukázané mimo rozumných pochybností, aby obžalovaný poškodenú násilím nútil k nejakému konaniu, či už, aby sa vrátila k nemu, alebo aby mu dala syna. Obžalovaný už v danom čase bol vo vzťahu s inou ženou a je nepravdepodobné, aby sa domáhal návratu poškodenej. Pokiaľ poškodená odmietala obžalovanému kontaktovať sa so synom obžalovaný v návale emócií, jej na odplatu uvádzal, že ju zahluší a zabije. Nemalú úlohu v danej situácii hrali rozdielne názory na riešenie danej situácie a značný vekový rozdiel obžalovaného a poškodenej.

Takéto konanie obžalovaného nevykazuje znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, ale vykazuje znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr.zák., pretože sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na svojej bývalej družke, teda na chránenej osobe. Na druhej strane sa na obžalovaného hľadí ako na súdne

netrestaného, za bezmála posledných 20 rokov sa nedostal do konfliktu so zákonom. Voči jeho správaniu neboli vznesené žiadne negatívne pripomienky.

Krajský súd však pri ukladaní trestu zistil porušenie základného ustanovenia pre ukládanie trestu, keďže uložený trest spoločne s uloženou povinnosťou, obmedzením ho obmedzujú na rodičovských právach, ktoré sú garantované aj Ústavou. Krajský súd potom uložil obžalovanému trest na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov pre prečin, za ktorý bol uznaný vinným. Tento trest vzhľadom na okolnosti prípadu a doterajší riadny život obžalovaného bolo možné odložiť na skúšobnú dobu 16 mesiacov. Krajský súd upravil obmedzenie a povinnosť tak, aby neboli obmedzované možnosti oprávneného styku obžalovaného so svojím synom.

Keďže odvolaniu prokurátora krajský súd nevyhovel, odvolanie prokurátora zamietol ak nedôvodné.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.